

Arrest

nr. 94 809 van 10 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 mei 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 juli 2012 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 21 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2012.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 november 2011 dient de verzoekende partij, van Marokkaanse nationaliteit, een aanvraag in om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als descendent van een Belgische onderdaan.

Op 2 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing wordt op 31 mei 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5 lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.11.2011 werd ingediend door:

Naam: T.(...)

Voorna(a)m(en): A.(...)

Nationaliteit: Marokkaanse

Geboortedatum: (...)1981

Geboorteplaats: Taourirt

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg, de Belgische onderdaan moet aantonen “dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt”.

Er werd niet op afdoende wijze bewezen dat de Belgische vader van de betrokkene over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Om diens bestaansmiddelen te bewijzen werden volgende documenten voorgelegd:

-Aanslagbiljet voor de belastingen voor het inkomensjaar 2009 en loon fiches voor de jaren 2008 en 2009 van de referentiepersoon: Deze documenten zijn niet recent genoeg om te bewijzen dat de referentiepersoon op heden beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

-Documenten van de Rijksdienst voor Pensioenen waaruit blijkt dat de referentiepersoon een pensioen en een inkomensgarantie voor ouderen krijgt, samen goed voor een inkomen van gemiddeld € 937.23 per maand.

-loon fiches van de referentiepersoon voor het jaar 2011 waaruit blijkt dat de referentiepersoon naast zijn pensioen gemiddeld €1 75.70 per maand verdient.

-Document van de nationale patroonskas voor het betaald verlof in de bouwbedrijven en de Openbare werken waaruit blijkt dat de referentiepersoon in 2011 € 158.61 aan vakantiegeld kreeg.

Artikel 40ter stelt verder dat de bestaansmiddelen van de Belg ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het integratie-inkomen zoals bepaald in artikel 14, §1, 30 van de wet van 23.05.2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. De bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon (loon, pensioen en inkomensgarantie samen beschouwd) zijn bijgevolg niet toereikend.

Bovendien blijkt uit de voorgelegde documenten dat de referentiepersoon naast de betrokkene ook nog zijn echtgenote ten laste heeft. De armoederisicogrens voor een huishouden bestaande uit drie volwassen is bepaald op € 1946. Aangezien de bestaansmiddelen van de Belg zich ver onder deze grens bevinden, loopt de betrokkene een verhoogd risico om ten laste te vallen van de sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

De betrokkene voldoet bijgevolg niet aan de bovenstaande voorwaarden uit artikel 40ter.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan de betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste en een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van respectievelijk artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1955 (hierna: EVRM).

2.2 Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Het eerste middel van de verzoekende partij mist feitelijke grondslag, daar de bestreden beslissingen binnen de in artikel 42, §1 van de vreemdelingenwet voorziene termijn werd genomen. De verzoekende partij heeft haar aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op 21 november 2011 ingediend. De verwerende partij had vanaf dan 6 maanden de tijd om een beslissing te nemen. De bestreden beslissing werd op 2 mei 2012 genomen en is bijgevolg tijdig. Het tijdstip van kennisgeving doet aan het voorgaande geen afbreuk.

In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het EVRM. Ze beperkt zich echter tot een theoretische uitleg zonder in concreto aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM geschonden heeft.”

2.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4 Op 16 oktober 2012 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 12 december 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 1 oktober 2012 opgenomen grond, stelt zij te volharden.

2.5 Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 12 december 2012 slechts stelt te volharden in haar verzoekschrift, dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde gronden betreffende beide aangevoerde middelen ter gelegenheid van het door haar ingestelde beroep. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze gronden tot verwerping van het beroep niet betwist, dan wel weerlegt. Bij het zonder meer volharden in haar inleidend verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde gronden.

Met verwijzing naar de in voormelde beschikking opgenomen gronden aangaande beide middelen van de verzoekende partij ter gelegenheid van het door haar ingestelde beroep, kan worden vastgesteld dat een schending van artikel 40bis de vreemdelingenwet en van artikel 8 van het EVRM, geen afbreuk doet aan het hoger gestelde.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij aldus geen elementen bijbrengt die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het bovenstaande.

Het eerste en het tweede middel zijn, zo al ontvankelijk, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en dertien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS